

-BLOG Rian Vissers-

Nooit te oud om te leren

Met mijn 61 jaar kwam ik een paar jaar geleden thuis te zitten. Voor die tijd werkte ik zo'n 20 jaar in een kledingzaak. Dat werk vond ik heel leuk. Vooral het met mensen werken is echt mijn ding. Maar toen ik eenmaal thuis kwam te zitten, lukte het me niet meer om nog een baan te vinden. Ik had de hoop een beetje opgegeven en kon me ook niet voorstellen dat een bedrijf nog op mij zat te wachten. Toch ben ik inmiddels weer aan de slag! Dankzij PuurZorg, als helpende. Dit na het volgen van de Diplomaroute van ROC Rivior.

Terug de schoolbanken in

Joyce, mijn dochter, werkt bij PuurZorg op kantoor. Zodoende is het balletje eigenlijk gaan rollen. Dat PuurZorg altijd bezig is met het vinden van goede oplossingen in de zorg, wist ik al wel via haar. Ze geven mensen ook de kans om nog om te scholen. Ik had alleen nooit aan mezelf gedacht! Maar inmiddels ben ik hier toch het voorbeeld van. In eerste instantie, toen Joyce begon over de mogelijkheid om mij nog om te scholen, reageerde ik wat terughoudend. Om nu nog aan een opleiding te beginnen, op mijn leeftijd. Ik zag dit niet direct voor me. Daarom wilde ik wel echt zeker weten of dit iets voor mij was. Ze hebben toen een stage voor mij geregeld zodat ik twee weken kon meelopen. Na de eerste dag wist het ik eigenlijk al! Dit was echt iets voor mij. Met mensen omgaan is sowieso mijn ding. Ik heb de kans dus gegrepen en ben toen via PuurZorg begonnen aan de opleiding.

Opnieuw leren leren

Ik liep twee dagen in de week stage en kon daarnaast de opleiding doen. Dit betekende vooral dat ik thuis heel veel in de boeken zat. Acht maanden heb ik er uiteindelijk over gedaan. Ieder weekend, soms hele dagen. Vooral in het begin vond ik het leren heel pittig. Het ging niet vanzelf en heb zelfs weleens een traantje gelaten. Nu ik het toch heb bereikt ben ik ontzettend trots. Ik heb het toch maar mooi gedaan. Het kan dus wel!

Dankbaar werk

Na het afronden van de opleiding zou ik overal kunnen invallen. Maar ik ben meer een type om ergens voor 'vast' te werken, op dezelfde afdeling. Bij PuurZorg zagen zij dit ook en ik werk nu sinds 3 maanden op één afdeling. In Raamsonksveer bij mensen met Huntington. Ik vind het heel leuk om daar te mogen werken. Het is een aparte groep natuurlijk. Dit zijn geen bejaarden en terwijl de één bedlegerig is, loopt de ander nog rond. Maar ik geniet echt van het werken met deze mensen en de dagen zijn zo om. Ik mag onder andere de cliënten helpen met wassen, aankleden en met eten. En laatst hebben we ook een rondvaart gedaan in de Biesbosch. Ik vind het super om iets te kunnen betekenen voor deze mensen. Als ik me zo blijf voelen dan wil ik doorgaan tot mijn 67^e en misschien wil ik daarna nog steeds wel een dag in de week blijven werken.

Ik hoor weer ergens bij

Een paar jaar ben ik thuis geweest. Ik had geen werk, geen doel. En elke dag is dan hetzelfde. Dit werk betekent meer voor mij dan alleen 'werk'. Je hoort weer ergens bij. Ik ben PuurZorg heel erg dankbaar, want zij hebben mij deze kans gegeven. Uit mijzelf had ik hier nooit over nagedacht, de zorg nog in op mijn 61^e. Daar ben ik heel eerlijk in.

Mocht iemand zich herkennen in mijn verhaal dan zou ik zeggen; Neem contact op met PuurZorg! Ik kan het echt aanraden.

Quote!

“Ik ben PuurZorg heel erg dankbaar dat zij mij deze kans nog hebben gegeven!”

Tijdens de Nieuwjaarsborrel van PuurZorg!